

РЕШЕНИЕ

№ 109

гр. Сандански, 08.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – САНДАНСКИ, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и втора година в
следния състав:

Председател: Иван Й. Филчев

при участието на секретаря Спаска Г. Трушева
като разгледа докладваното от Иван Й. Филчев Административно
наказателно дело № 20221250200244 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл.72, ал.4 от Закона за министерството на
вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба от адвокат И.Ч., подадена в качеството му на
пълномощник на **АТ. СЛ. СТ. от град С*******, с ЕГН *********
срещу Заповед за задържане на лице рег. № 339-зз-330 от 14.11.2021г. на
Полицейски орган в РУ - С***** - Н. К. ИЛ., с която А.С. е бил
задържан за срок до 24 часа по ЗМВР. В жалбата се излагат доводи за
незаконосъобразност на обжалвания акт, в частност липса на мотиви и липса
на наличие на данни за извършване на посоченото в Заповедта деяние. Въз
основа на така очертаната фактическа обстановка моли съдът да постанови
Решение, с което да отмени Заповедта като незаконосъобразна и
необоснована.

В съдебно заседание жалбоподателят С. редовно призован не се явява,
представлява се от упълномощения защитник. Същия поддържа жалбата,
прави доказателствени искания. В хода на съдебните прения иска отмяна на
заповедта като неправилна и незаконосъобразна.

Ответникът – издалият заповедта Н. К. ИЛ. оспорва жалбата и моли съдът да
я отхвърли, като изразява становище, че издадената заповед е
законосъобразна.

Съдът, като се запозна с приложените по делото доказателства и обсъди

доводите, наведени от страните, намира от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения четиринадесетдневен срок, произтича от процесуално легитимиран субект, насочена е срещу акт, подлежащ на самостоятелно обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

На 14.11.2021г. полицейският служител и ответник в производството – Н.И. - издал Заповед за задържане на лице по ЗМВР рег.№3393з-330 с която задържал за срок до 24 часа лицето АТ. СЛ. СТ. от град С*****, ЕГН*****. В заповедта като основание за задържането на лицето било посочено чл.71, ал.1, т.1 от ЗМВР – има данни за извършено престъпление по чл.167, ал.2 от НК по ДП№3393М-439/2021г. по описа на РУ С*****. Като час на издаване на заповедта и задържане на С. бил посочен 19.40 на 14.11.2021г.

По делото са изискани и приети материалите изготвени по ДП №3393М-439/2021г. по описа на РУ С***** изготвени на датата на задържането и на следващата дата – 15.11.2021г. – доколкото именно материалите по посоченото ДП са посочени като основание за задържането на С..

Установява се от материалите по цитираното досъдебно производство, че същото е започнало на основание чл.212, ал.2 от НПК неотложно действие по разследването – в конкретния случай – протокол за претърсване и изземване от 14.11.2021г.

Представеният препис от протокола установява, че действията по претърсване и изземване са извършени от разследващ орган при РУ С***** за времето от 21.40 до 23.30 часа на 14.11.2021г. Установява се също така от представеното определение на съда за одобрени действия по претърсване и изземване, че не са открити вещи и предмети забранени от закона или такива, имащи значение за образуването досъдебно производство....

Представени са и три протокола за разпит на свидетели – полицейски служители – съгласно които разпитите са проведени на 15.11.2021г.

Въпреки че производството се разглежда за втори път след връщането му от АС Б***** по делото липсват доказателства за това кога е освободен жалбоподателя С..

Съобразно разпоредбата на чл.168, ал.1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК. Оспореният акт е издаден от полицейски орган в границите на предоставената му компетентност. Съгласно разпоредбата на чл.74, ал.1 от ЗМВР, заповедта трябва да е издадена в писмена форма, а алинея 2 на същата разпоредба посочва, какво трябва да е съдържанието на самата заповед, а именно – името, длъжността и местоработата на

полицейския орган, издал заповедта; фактическите и правните основания за задържането; данни, индивидуализиращи задържаното лице; датата и часът на задържането; ограничаването на правата на лицето по чл. 73; както и правата на задържаното лице. В конкретния случай е спазена предвидената от закона форма, така както предвижда нормата на чл.74, ал.1 от ЗМВР - издадена е писмена заповед за задържане, връчена на адресата ѝ, като в същата са вписани името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, както и данните индивидуализиращи задържаното лице – трите имена, ЕГН и адресна регистрация, датата и часът на задържането. Разяснени са правата на задържаното лице и му е предоставено копие от заповедта.

В същото време обаче, настоящата съдебна инстанция намира, че атакуваната заповед действително е незаконосъобразна, тъй като в нея липсва посочване на фактическите основания за задържането на С.. Посочено е, че същият есе задържа защото има данни за извършено престъпление по чл.167, ал.2 от НК по ДП№3393М-439/2021г. по описа на РУ С***** – което, както се установява от посмените доказателства дори не е било започнало – макар и с емотложно действие по разследването – към момента на задържането на С..

От това описание по никакъв начин не става ясно, какво общо има С. с това престъпление и посоченото производство. Не е описано той да е извършител на инкриминираното деяние и какви точно действия е осъществил, за да се приеме, че има данни за извършено престъпление по посочения текст от негова страна. Такива данни не се съдържат и в друг документ, който обосновава издаването на атакуваната заповед каквито са протоколът за претърсване и изземване и протоколите за разпит на свидетели. От една страна същите са изготвени след задържането на С., поради което и тяхното съдържание не би могло да бъде фактическото основание за задържането му. От друга страна в самите документи не се съдържат данни за съпричастност на С. към престъплението, за което е образувано досъдебното производство...

Липсата на изложени конкретни факти и обстоятелства, които да представляват фактическо основание за издаване на заповедта, което да съответства на дадената правна квалификация, несъмнено опорочава от формална страна така издадената заповед. Поради това съдът приема, че заповедта за задържане е издадена в нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила, което представлява и основание за нейната отмяна.

Като всяка принудителна административна мярка - задържането за срок до 24 часа по чл.72 от ЗМВР налага неблагоприятни последици на адресата с цел постигане на правно определен резултат. Задържането, в зависимост от конкретния случай, би могло да има превантивен или преустановителен характер. Казано по друг начин – за да се прибегне до задържане, същото трябва да преследва някаква легитимна, законово призната цел, а не да се явява своеобразно наказание или репресия налагана по усмотрение на административния орган. В случая от самата заповед не може да се установи

каква е била конкретната цел за издаването ѝ и постановеното с нея задържане. От доказателствата по делото също не може да се направи извод за евентуална съпричастност на С. в извършено деяние по смисъла на чл.167, ал.2 от НК, поради което и дори становището – не категорично прието в съдебната практика – че основанията може да се съдържат в други документи, придружаващи издадената заповед за задържане не е налице в настоящия случай.

С оглед горното настоящият състав намира, че в конкретния случай издадената заповед за задържане е незаконосъобразна, поради което и подадената срещу нея жалба следва да се уважи.

Страните не са претендирали разноски, поради което такива не следва да бъдат присъждани.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, вр. с чл.72, ал.4 от ЗМВР, съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за задържане на лице рег. № 339-зз-330 от 14.11.2021г. на Полицейски орган в РУ - С***** - Н. К. ИЛ., с която на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР е постановено задържането за срок до 24 часа на АТ. СЛ. СТ. с ЕГН ***** и постоянен адрес в град С*****, улица „Ч. К.“ №**.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Благоевград в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се връчат на страните на основание чл.138 от АПК.

Съдия при Районен съд – Сандански: _____